

MSB 320

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Gods corrigerende tuchtiging: Leviticus 26

door Candy Davis

Liefhebbende ouders tuchtigen hun ongehoorzame kinderen. Effectieve opvoeding houdt in dat verwachtingen duidelijk worden gecommuniceerd, in combinatie met beloningen voor gehoorzaamheid en consequenties voor ongehoorzaamheid.

Als ik met mijn jongste zoon bij Target winkel, verwacht ik twee dingen: blijf met je handen van de spullen af, en niet zeuren. De eerste keer dat Tony zeurde, bracht ik hem naar de auto en ging rechtstreeks naar huis. De tweede keer verloor hij twee weken lang zijn voorrecht om met mij te winkelen. "Ik mag niet meer naar Towgit," zei hij pruilend tegen zijn oma.

Israëls Vader had een bijzonder voorrecht in petto voor zijn kinderen: zij zouden een bijzondere schat zijn, zijn koninkrijk van priesters en een heilig volk (Ex.19:5-6). Zij hoefden alleen maar aan zijn verwachtingen te voldoen, zijn verbond, de Tien Geboden (Ex.20:1-17; Deut.4:13).

Israëls gehoorzaamheid duurde maar liefst zevenenveertig dagen. Hij verbrak het verbond door een gouden kalf te aanbidden (Ex.32). Tijd voor God om een plan van corrigerende tuchtiging op te leggen – van voorrechten en consequenties – om zijn kinderen weg te leiden van afgoderij en terug te voeren naar Zichzelf.

Gods plan van tuchtiging staat in Leviticus 26. De zegeningen en voorrechten die Israël zal ontvangen voor het nakomen van Gods verbond worden uiteengezet in de verzen 4-13. Daartoe behoren overvloedige oogsten, bescherming tegen vijanden en de aanwezigheid van God in hun midden.

De consequenties van ongehoorzaamheid verlopen in vijf fasen en zijn beschreven in de verzen 14-33. Elke fase wordt zeven keer zo ernstig. Bovendien eindigt de ene fase niet wanneer de volgende begint: de gevolgen stapelen zich op.

Eerste fase

Gevolgen: ziekte; geroofde oogst; nederlaag tegen vijanden.

Geschiedenis: Richteren – I Samuël 16

Leviticus 26¹

¹⁵ Maar indien gij naar Mij niet luistert en al deze geboden niet doet, ¹⁵ indien gij mijn inzettingen versmaadt en van mijn verordeningen een afkeer hebt, zodat gij geen van mijn geboden doet en mijn verbond verbreekt, ¹⁶ dan zal Ik ook aldus met u doen en met verschrikking u bezoeken: tering en koorts, die de ogen verteren en het leven doen verkwijnen; dan zult gij tevergeefs uw zaad zaaien, want uw vijanden zullen het eten. ¹⁷ Ik zal mijn aangezicht tegen u keren, zodat gij voor uw vijanden geslagen zult worden, en die u haten, zullen over u heersen, en gij zult vluchten, zonder dat iemand u vervolgt.

Israël wordt geteisterd door ziekte en wanhoop. Vijanden vallen het land binnen en plunderen de oogst. Ze verslaan Israël en maken het tot gevangene in zijn eigen land. Israël is vervallen tot een staat van angst en vlucht in paniek, zelfs als er geen vijand is die vervolgt. (Amos 3:11; Richt.2:13-15; 6:3-4,11).

Uitstel

God roept, in zijn rechtvaardigheid, in elke fase richters of profeten om Israël op te roepen zich te bekeren van zijn afgoderij en zo verdere tuchtiging te voorkomen. Israël luistert niet naar Gods eerste fase van tuchtiging, maar in zijn barmhartigheid houdt God de tweede fase van tuchtiging in. Hij stelt de Davidische dynastie in om te laten zien hoe gezegend het leven onder Gods uitverkoren koning Israël zal zijn. Onder David en Salomo ervaart Israël vrede van zijn vijanden en overvloedige voorspoed die bijna 100 jaar duurt.

Deze periode van barmhartigheid eindigt echter wanneer koning Salomo hoogmoedig wordt. Hij verzamelt ongehoorzaam honderden buitenlandse vrouwen en bijvrouwen (Deut.17:17). Zijn heidense vrouwen voerden het hart van Salomo mee naar hun goden (I Kon.11:1-38). De Heer moet een halt toeroepen. Dan begint de tweede fase.

Tweede fase

Gevolgen: het koninkrijk wordt verdeeld; droogte en hongersnood.

Geschiedenis: I Kon.12-22

Leviticus 26

¹⁸ En indien gij desnietteenstaande niet naar Mij luistert, dan zal Ik u blijven tuchtigen wegens uw zonden, tot zevenmaal toe, ¹⁹ en uw trotse macht zal Ik breken en uw hemel maken als ijzer en uw land als koper. ²⁰ Dan zal uw kracht tevergeefs verbruikt worden; uw land zal zijn opbrengst niet geven en het geboomte des lands zal zijn vrucht niet dragen.

God tuchtigt het hoogmoedige koninkrijk van Salomo door het na de dood van de koning in tweeën te scheuren (I Koningen 11:11-13). De profeet Achia gebruikt een in twaalf stukken gescheurde mantel om de verdeeldheid van het volk in twee politieke koninkrijken te symboliseren: Efraïm-Israël, met tien stammen in het noorden, en Juda-Israël, met twee stammen in het zuiden (I Koningen 11:31; I Koningen 12:20).

De twee koninkrijken kunnen worden gezien als bloedverwanten, waarbij Israël (het noorden) de oudste is (Jer.31:9), die als eerste ongehoorzaam is en getuchtigd wordt, jaren later gevolgd door de jongere, Juda (het zuiden), die dezelfde zonde van afgoderij begaat en dezelfde fasen van de gevolgen ondergaat.

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Om Israëls trots definitief te breken, vervloekt de Heer hem met droogte, als herinnering dat Hij de bron is van zijn levensonderhoud en succes (I Kon.17:1; 18:2; Deut.8:11-19).

Je zou denken dat Israël zou inzien dat zijn Vader het serieus meent en zich in berouw tot Hem zou wenden, maar nee. Hij blijft heidense goden aanbidden en brengt zo de derde fase van Gods corrigerende tuchtiging over zichzelf.

Derde fase

Gevolgen: wilde dieren.

Geschiedenis: II Kon.1-10:13

Leviticus 26

²¹ Indien gij u tegen Mij verzet en naar Mij niet wilt luisteren, dan zal Ik u nog zevenmaal harder slaan, naar uw zonden; ²² Ik zal het wild gedierte op u loslaten, dat u van kinderen beroven en uw vee uitroeien zal en uw aantal zo zal verminderen, dat uw wegen verlaten zullen zijn.

Elisa is de profeet die door de Heer is aangesteld om Israël in de derde fase tot bekering op te roepen. Hier vinden we een controversiële gebeurtenis, een gebeurtenis die de almachtige God een slechte reputatie heeft bezorgd.

II Koningen 2

²³ Vandaar ging hij naar Betel. En toen hij de weg opklom, kwamen er kleine knapen uit de stad, die de spot met hem dreven en hem toeriepen: Kom op, kaalkop! Kom op, kaalkop! ²⁴ Toen wendde hij zich om, zag hen en vervloekte hen in de naam des HEREN. Toen kwamen er twee berinnen uit het woud en verscheurden tweeënveertig van die kinderen.

Op het eerste gezicht lijkt het verscheuren van kinderen door twee berinnen een wrede straf, de daad van een tirannieke God die uit is op wraak. Maar God had zijn kinderen een duidelijke waarschuwing gegeven: keer u af van uw afgoderij, anders zult u in de derde fase gestraft worden. Israël heeft alleen zichzelf te verwijten dat hij geen acht heeft geslagen op de waarschuwing van zijn liefhebbende Vader.

Vierde fase

Gevolgen: oorlog die tot pest en hongersnood leidt.

Geschiedenis: II Kon.10:32-16:20

Leviticus 26

²³ Indien gij u door deze tuchtiging nog niet tot Mij keert en u tegen Mij blijft verzetten, ²⁴ dan zal ook Ik Mij tegen u verzetten en dan zal Ik u ook zevenmaal slaan wegens uw zonden, ²⁵ en over u een zwaard brengen, dat wraak neemt over het verbond; wanneer gij dan in uw steden bijeenkomt, dan zal Ik de pest onder u zenden en gij zult aan de vijand overgeleverd worden. ²⁶ Als Ik u de staf des broods verbreek, dan zullen tien vrouwen uw brood in één oven bakken en zij zullen uw brood afgewogen teruggeven, en gij zult eten, maar niet verzadigd worden

Wegens vijandige aanvallen zoeken de Israëlieten hun toevlucht in hun ommuurde steden, waar de Heer hen met pest en hongersnood treft. De voedselvoorraden zijn zo schaars dat tien vrouwen het brood van één bakbeurt moeten delen om hun gezinnen te voeden (Amos 4:10; Micha 6:14; Jer.11:22; 14:12; Ezech.4:16-17; 14:21). Voor het geval zijn eigenzinnige kinderen de reden voor hun tuchtiging vergeten, herinnert vers 25 hen eraan: zij hebben het verbond verbroken.

Vijfde fase

Gevolgen: kannibalisme; God verwerpt hun aanbedding; verbanning uit het land.

Geschiedenis: II Kon.17:1-25:30

Leviticus 26

27 En indien gij desondanks niet naar Mij luistert en u tegen Mij blijft verzetten, ²⁸ dan zal Ik Mij met grimmigheid tegen u verzetten en Ik, ja Ik, zal u zevenmaal tuchtigen over uw zonden, ²⁹ en gij zult het vlees uwer zonen eten en het vlees uwer dochters zult gij eten. ³⁰ En uw hoogten zal Ik verwoesten en uw wierookaltaren uitroeien; Ik zal uw lijken werpen op de lijken uwer afgoden en Ik zal een afkeer van u hebben. ³¹ Uw steden zal Ik tot een puinhoop maken en uw heiligdommen verwoesten en Ik wil niet meer uw liefelijke reuk ruiken. ³² Ik zelf zal het land verwoesten, zodat uw vijanden, die daarin wonen, zich daarover zullen ontzetten. ³³ Maar u zal Ik onder de volken verstrooien en Ik zal achter u het zwaard trekken, en uw land zal een woestenij zijn en uw steden een puinhoop.

De hongersnood is zo ernstig dat de Israëlieten zo ver zinken dat ze hun eigen kinderen opeten (Jer.19:9; Deut.28:53). De offerplaatsen voor de afgoden worden verwoest en de lijken van de Israëlieten worden gestapeld bovenop de waardeloze afgoden die zij aanbidden (Ezech.6:4-6). Steden en heiligdommen worden verwoest (II Kon.23:20; Ezech.6:3-6; Jer.19:7-8). Het land wordt verlaten (Jer.19:7-8). Israëls Vader verwerpt zijn aanbidding (Jes.1:13; Amos 5:21-22; Jer.14:12). Het ergste van alles is dat Israël wordt verbannen naar het land van zijn vijanden.

Efraïm-Israël, het noordelijke koninkrijk, is het eerste dat in 722 v. Chr. door Assyrië in ballingschap wordt gevoerd, 256 jaar na de splitsing van de hele natie Israël (II Kon.17:18,23). Juda-Israël, dat niet heeft geleerd van zijn oudere bloedverwant, wordt honderdveertig jaar later in drie groepen naar Babilon verbannen (II Kon.25:21; II Kron.36:15-21).

Zo slaagt het koppige Israël er in een periode van ongeveer 500 jaar – van I Samuël tot en met II Koningen 25 – in om door zijn zonden zijn meest gekoesterde zegen kwijt te raken: zijn land.

Zal Israël er ooit iets van leren? Zal zijn straf eeuwig duren?

Herstel

Net zoals mijn zoon niet voor altijd uit Target werd verbannen, werd Israël niet voor altijd uit zijn land verbannen. Het land is Israëls verbondsvoorrecht, en vervolgens leren we dat God een manier voor hem biedt om ernaar terug te keren: door belijdenis (Lev.26:40-45). Als Israël zijn ongerechtigheid en de ongerechtigheid van zijn vaders belijdt, en als het zijn hart verootmoedigt en Gods straffen aanvaardt, belooft Hij het verbond na te komen dat Hij met Israëls voorvaders sloot, door hun hun eigen land te geven.

Daniël ontdekte dat de ballingschap van Juda-Israël 70 jaar zou duren (Dan.9:2; Jer.25:11). Hij sprak een gebed van nationale bekentenis uit, zoals God hem had opgedragen (Dan.9:1-19; Lev.26:40). Aan het einde van 70 jaar ballingschap kreeg Israël van Kores toestemming om naar huis terug te keren. Op de lange termijn zal God zijn verbond gedenken en niet slechts enkele, maar al zijn kinderen Israëls terugbrengen naar het land in het koninkrijk vóór de wederkomst (Deut.30:1-6; Jer.31; 32:37-42; Ezech.37).

Liefhebbende ouders tuchtigen hun ongehoorzame kinderen, of ze nu een gouden kalf aanbidden in Bethel, of een driftbui hebben in Target. Leviticus 26 toont ons het corrigerende plan van tuchtiging van een liefhebbende Vader.

Gepubliceerd in november 2017